

Sygn. akt. II K 96/16

(1 Ds. 1288/16/Sp PR Elbląg)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Władysław Kizyk

Protokolant: stażysta Joanna Deręgowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Jarosława Hajduckiego

po rozpoznaniu w dniach 14.03.2017 r., 20.04.2017 r., 24.08.2017 r., 31.10.2017 r., 06.02.2018 r.

sprawy oskarżonego M. L., syn J. i I. zd. P., ur. (...) w G.;

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 19 grudnia 2011 roku do 17 września 2012 roku w E. w warunkach przestępstwa ciągłego i z góry powziętym zamiarem jako Prezes firmy (...) sp. z o.o. w K.doprowadził pokrzywdzonego M. P. jako właściciela firmy Przedsiębiorstwo (...) w E. poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty za zakupiony towar, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 297.316,74 zł, czym działano na szkodę M. P.

tj. o występki kwalifikowany z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

orzeka:

I. Na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk oskarżonego M. L. od popełnienia zarzucanego jemu czynu w akcie oskarżenia uniewinnia,

II. Na mocy art. 632 pkt. 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Elblągu oskarżyła M. L. o to, że w okresie od 19 grudnia 2011 roku do 17 września 2012 roku w E. w warunkach przestępstwa ciągłego i z góry powziętym zamiarem, jako Prezes firmy (...) sp. z o.o. w K.doprowadził pokrzywdzonego M. P., jako właściciela firmy Przedsiębiorstwo (...) w E. poprzez wprowadzenie w błąd, co do zamiaru zapłaty za zakupiony towar, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 297 316, 74 zł, czym działano na szkodę M. P. to jest o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 12 kk.

Tymczasem w toku przeprowadzonego przewodu sądowego, ujawnione źródła dowodowe doprowadziły do ustalenia następującego stanu faktycznego w sprawie.

Firma (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością powstała 28.04.2009 r. Kapitał zakładowy w/w spółki stanowił 100 udziałów po 50,00 złotych, które posiadali J. L. w liczbie 96 udziałów oraz jego syn M. L. w liczbie 4 udziałów. Przedmiotem działalności w/w spółki była produkcja oraz sprzedaż towarów, a w tym galanterii skórzanej oraz odzieży wierzchniej w wynajmowanych powierzchniach w galeriach handlowych na terenie całego kraju.

Prezesem spółki został J. L., który w miesiącu październiku 2009 uległ poważnemu wypadkowi samochodowemu. W międzyczasie u J. L. została zdiagnozowana choroba nowotworowa mózgu, który w marcu 2011r. zmarł. W dniu 23 marca 2011 r. Prezesem Zarządu spółki (...) został wybrany M. L..

W dniu 29.10.2010 r. M. L., jako prokurent firmy (...) spółki z o.o. z siedzibą w K.zawarł umowę o współpracy handlowej z M. P. przedsiębiorcą (...), prowadzącym działalność gospodarczą, jako (...) M. P. z siedzibą w E..

Na mocy zawartej umowy spółka (...) zobowiązała się w ramach prowadzonej działalności do zakupu od firmy (...) i oferowania do dalszej sprzedaży jej przez firmę (...) wyrobów na przechowanie.

Tytułem wynagrodzenia za obsługę sprzedaży spółka (...) zobowiązała się zapłacić firmie (...) kwotę 120 złotych rocznie, powiększoną o podatek VAT, za każdy punkt. Strony ustaliły roczny okres rozliczeniowy, a dzień wystawienia faktury ustalono na ostatni dzień tego okresu, który w 2010 r. przypadł na dzień 31 grudnia.

W celu realizacji zobowiązania spółki (...), firma (...) upoważniła kontrahenta do pobierania towarów dostarczonych mu w celu przechowywania zgodnie z treścią kolejnej umowy z daty 29.10.2010 r. dotyczącej przechowywania towaru. Pobranie towaru powodowało automatyczne odpłatne przejście własności pobranego towaru na firmę (...), potwierdzone fakturą wystawioną przez firmę (...) z minimalnym terminem płatności 7 dni. Przy czym firma (...) zobowiązała się do informowania firmy (...) o ilości towaru, który został pobrany do dalszej odsprzedaży, który do momentu pobrania był przechowywany w firmie (...), zgodnie z umową przechowywania towaru z dnia 29.10.2010 r. W efekcie firma (...) zobowiązała się do sporządzania dokumentów dokumentujących pobranie towarów doręczonych firmie (...) faxem nie później niż siódmego dnia od pobrania towaru, ale nie później niż ostatniego dnia miesiąca, w którym pobranie towaru miało miejsce.

Strony rzeczoną umowę zawarły na czas nieoznaczony, z możliwością jej rozwiązania za jednomiesięcznym wypowiedzeniem przez każdą ze stron w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Z kolei w przypadku naruszenia przez jedną ze stron istotnych postanowień umowy, strony zgodziły się na rozwiązanie przedmiotowej umowy w każdym czasie.

W przypadku rozwiązania umowy firma (...) zobowiązała się zapłacić za towary zakupione od firmy (...) w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty rozwiązania umowy, po uprzednim otrzymaniu faktury sprzedaży.

Tytułem zabezpieczenia roszczeń firmy (...) firma (...) wpłaciła na konto firmy (...) kaucję w wysokości 50 000, 00 złotych.

Dowody:

- Wyjaśnienia oskarżonego M. L. – k.653-657, k. 561-562;
- Zeznania świadków:
 - M. P. – k.658-662, k.569-570,
 - A. G. – k.754-757,
 - M. S. – k.757-758,
- Umowa o współpracy handlowej - k.117-119,
- Umowa przechowywania – k.120-121,
- Sprawozdanie z czynności tymczasowego nadzorcy sądowego w postępowaniu o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. – k.547-558.

Współpraca obu wyżej wymienionych firm od daty 29.10.2010 r. układała się pomyślnie do miesiąca grudnia 2011 r. Firma (...) regularnie dostarczała do magazynu spółki (...) w K. wyprodukowaną galanterię skórzaną. Z kolei towar ten był wystawiony do sprzedaży w sklepach firmy (...) w galeriach handlowych na terenie kraju lub w sklepach lokalnych.

Po czym firma (...) regularnie przysyłała firmie (...) raporty ze sprzedaży dostarczonej galanterii skórzanej. Następnie firma (...) każdego kolejnego tygodnia wystawiała dla firmy (...) faktury do realizacji za sprzedany towar. Firma (...) do miesiąca grudnia 2011 r. wywiązywała się z realizacji płatności powstałych zobowiązań na rzecz firmy (...).

W 2010 r. sytuacja finansowa spółki (...) była stabilna, mimo wysokiego zadłużenia spółki. Od listopada 2010 r. spółka (...) zaczęła spłacać pełne raty roczne zaciągniętych kredytów. W 2010 roku raty kapitałowe do spłaty to kwota 130 000,00 złotych. Od 2011 roku rocznie zgodnie z umowami kredytowymi spłata rat kredytu wynosiła 360 000, 00 złotych plus odsetki.

W 2011 roku w spółce (...) kondycja finansowa uległa zdecydowanemu pogorszeniu z powodu:

- Wzrostu kosztów wynajmu lokali sklepowych płaconego wg kursu Euro, którego kurs wówczas wzrósł o 19%,
- Spadku zysku spowodowanego m.in. złą jakością dostaw towarów z C. i koniecznością obniżek cen sprzedaży,
- Koniecznością spłaty zaciągniętych kredytów,
- Wzrostu konkurencyjności innych firm,
- Przeobrażenia polityki gospodarczej, w tym kryzysu światowego, zmian preferencji klientów, spadku popytu na towary z C.,
- Niedostosowania przedsiębiorstwa do zmian.

Spółka (...) podjęła negocjacje dotyczące obniżenia cen wynajmu lokali sklepowych, próbując obniżyć koszty najmu. Ale były to działania niewystarczające, by obniżyć koszty działalności do takiego poziomu, by spółka (...) mogła uzyskiwać dodatnie wyniki finansowe.

W dniu 27.12.2011 r. spółka (...) pismem podpisanym przez M. L. poinformowała spółkę (...) o zaistniałych problemach finansowych, deklarując sukcesywną spłatę zobowiązań po 01 stycznia 2012 r. Nadto M. L. osobiście informował M. P. o problemach finansowych firmy (...).

Od lutego 2012 r. spółka (...) zaniechała płatności wielu zobowiązań na rzecz 164 wierzycieli w tym: podatku VAT, podatku od nieruchomości, podatku od osób fizycznych oraz składek ZUS. Spółka (...) spółce (...) po raz ostatni dostarczyła towar w miesiącu kwietniu 2012 r. W 2012 r. spółka (...) zaprzestała również płatności swoich wymagalnych zobowiązań na rzecz spółki (...) z powodu braku pieniędzy. Ostatniej wpłaty gotówkowej na rzecz spółki (...) dokonała w dniu 31.12.2011 r. w kwocie 3468,60 złotych. Spółka (...) spółce (...) wypowiedziała umowę przechowania na dzień 30.09.2012 r.

W dniu 3 grudnia 2012 r. M. P. właściciel spółki (...) w Sądzie Okręgowym w Gdańsku przeciwko spółce (...) złożył pozew o zapłatę w postępowaniu upominawczym kwoty 297 316, 74 złotych. Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu 2 stycznia 2013 roku w sprawie (...) w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., aby zapłacił powodowi M. P. kwotę 297 316, 74 złotych wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami sądowymi w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniósł w tymże terminie sprzeciw.

Powyższy nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uprawomocnił się w ustawowym terminie. Po nadaniu rzeczonemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym klauzuli wykonalności, wierzyciel M. P. skierował sprawę do postępowania egzekucyjnego.

Tymczasem Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku postanowieniem z dnia 28.06.2013 r. postępowanie egzekucyjne umorzył wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Okazało się, iż spółka (...) w dniu 30.04.2014 r. dla spółki (...) dokonała wpłaty kwoty 30 603,69 złotych. Po rozliczeniu dodatkowej w/w wpłaty oraz kaucji w wysokości 50 000 zł do zapłaty przez spółkę (...) na rzecz spółki (...) pozostaje kwota 206 523, 11 złotych z tytułu niezapłaconego zobowiązania.

W dniu 28.09.2012 roku do Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku M. L. złożył wniosek o zgłoszenie upadłości (...) spółki (...) z ograniczoną odpowiedzialnością.

Tenże Sąd postanowieniem z dnia 03.01.2013 r. w sprawie (...) oddalił wniosek, gdyż majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenia kosztów postępowania.

Dowody:

- Wyjaśnienia oskarżonego M. L. - .653-657, k.561-562
- Zeznania świadków:
 - M. P. – k.658-662, k.569-570
 - A. G. – k.754-757
 - M. S. – k.757-758
 - J. Z. – k.796-798
- Kserokopie faktur VAT – k.20-101
- Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Gdańsku sygn. akt. (...)– k.102-103,
- Kserokopie dokumentów – k.107-146,
- Załączniki do pisma obrońcy – k.534-565
- Kopie dokumentów dostarczonych przez obrońcę oskarżonego – k.667-705,
- Opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości i finansów – k.803-841, k.864-879, k.898-901
- Akta Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku (...)
- Informacja Urzędu Skarbowego w W. – k.238-239
- Informacja z ZUS w W. - k.247

Oskarżony M. L. nie przyznał się do zarzutu przedstawionego w akcie oskarżenia. W złożonych wyjaśnieniach przedstawił okoliczności faktyczne dotyczące funkcjonowania firmy (...) oraz kontraktu zawartego ze spółką (...), które korelują z treścią ustaleń faktycznych uzasadnienia.

Dowód:

- Wyjaśnienia oskarżonego M. L. – k.653-657, k.901, k.561-562

Sąd zważył, co następuje:

W nauce prawa karnego materialnego i w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz sądów powszechnych, ukształtowane zostało stanowisko, iż dla uznania sprawstwa czynu zabronionego

z art. 286 §1 k.k., należy dokonać analizy strony podmiotowej w celu ustalenia na podstawie przeprowadzonych dowodów, że sprawca obejmował swoim bezpośrednim i kierunkowym zamiarem wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Przy czym również ustalić należy, że w momencie działania mającego na celu uzyskanie świadczenia, sprawca swoim bezpośrednim i kierunkowym zamiarem obejmował, iż osoba rozporządzająca mieniem, realizuje tę czynność z niekorzyścią dla siebie. W sytuacji, gdy o niekorzystnym rozporządzeniu mieniem na korzyść sprawcy przesądza fakt nieregulowania należności za pobrany towar dla wypełnienia strony podmiotowej sprawstwa występku z art. 286 §1 k.k, niezbędne jest ustalenie, że sprawca już w chwili zawierania umowy na nabycie towaru, miał zamiar nieuiszczenia należności za niego, uiszczenia jej z opóźnieniem, w niepełnej wysokości, doprowadzając w ten sposób pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia.

Późniejsze niewywiązanie się z zobowiązania cywilnoprawnego, nawet świadome i celowe, o ile nie należy do zespołu okoliczności poszlakowych wskazujących na pierwotny zamiar oszukańczy sprawcy, nie może dawać podstawy do przypisania odpowiedzialności karnej z oszustwa.

Vide:

- **Postanowienie SN z dnia 13.11.2013 r. – IV KK 322/13, opubl. Legalis,**
- **Wyrok SA w Katowicach z dnia 09.04.2015 r. – II Aka 28/15 – LEX nr 1770347**

W kontekście ujawnionych źródeł dowodowych w toku przewodu sądowego, bezspornym okazuje się, iż strony zobowiązania cywilnoprawnego – spółka (...) z siedzibą w K.oraz spółka (...) z siedzibą w E. w dniu 29.10.2010 r. zawarły umowę w formie pisemnej o współpracy handlowej.

Powyższa okoliczność została bezspornie wykazana stosownymi dokumentami, dołączonymi do akt sprawy (k.117-119, k.120-121) oraz poparta wyjaśnieniami oskarżonego M. L. (k.653-657, k.561-562), korelującymi z treścią zeznań pokrzywdzonego M. P.. Rzeczony stosunek obligacyjnyprawny łączący w/w podmioty, realizowany był nieprzerwanie do dnia 30.09.2012 r. (k.122).

Bowiem pisemne wypowiedzenie umowy przechowania rzeczy przez firmę (...) na dzień 30.09.2012 r., formalnie kończyło współpracę gospodarczą spółki (...) ze spółką (...).

Dokonując oceny prawnej strony podmiotowej ewentualnego sprawstwa oskarżonego M. L. czynu zabronionego z art. 286 §1 k.k., zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądów, należało też oceny dokonać w czasie z chwili zawarcia przedmiotowej umowy cywilno-prawnej w dacie 29.10.2010 r.

Tymczasem oskarżyciel publiczny, wbrew utrwalonym zapatrywaniom prawnym, w przedstawionym zarzucie aktu oskarżenia, oskarżonemu M. L., przypisał bezprawne działanie w ramach występku z art. 286 §1 k.k. w okresie od dnia 19.12.2011 r. do dnia 17.09.2012 r. Ostatnie w przytoczonym przez oskarżyciela publicznego okresie czasu spółka (...) kierowana przez oskarżonego M. L., jak należy wnioskować, miała definitywnie zaprzestać zapłaty należności pieniężnych za powstałe zobowiązania wobec spółki (...) w E.. Biegła z zakresu rachunkowości i finansów (k.864-879) wykazała na k.868, iż w dacie 19.12.2011 r. spółka (...) wystawiła dla spółki (...) do zapłaty fakturę nr (...) na kwotę 75 437,56 złotych w terminie płatności do dnia 02.01.2012 r. W określonej dacie z też faktury spółka (...) wierzycielowi nie uiściła żadnej kwoty. W późniejszych okresach czasu spółka (...) z faktury nr (...) dokonała zapłaty wierzycielowi do dnia 17.08.2012 r. łącznej kwoty 58 603,96 złotych (k.868). Do zapłaty z też faktury została jeszcze kwota 16 833,60 złotych (k.868). Przy (...) spółka (...) dokonała jeszcze jednej wpłaty kwoty pieniężnej dla spółki (...) w dniu 31.12.2011 r. w wysokości 3468,60 złotych z faktury (...) z terminem płatności do dnia 14.02.2012 r. (k.860 poz.68). Ale spółka (...) nie zrealizowała wierzycielowi faktury (...) na kwotę 98 887,60 złotych z terminem płatności do dnia 10.01.2012 r. (k.860 poz.67). W kolejnym czasie spółka (...) kierowana przez oskarżonego M. L. nie dokonała wpłaty

żadnej kwoty pieniężnej dla firmy (...) z faktur opisanych w w/w opinii poz.69-116 (k.868-869) z ostatnim terminem płatności do dnia 30.09.2012 r.

Tymczasem faktury wcześniej wystawione przez firmę (...) z terminem płatności począwszy od dnia 22.11.2011 r. (poz.1 k.867) do dnia 26.12.2011 r. (poz. 64 k.868) w zdecydowanej większości zostały zrealizowane przez spółkę (...) w terminie lub z niewielką zwłoką, akceptowaną przez pokrzywdzonego M. P. (k.570).

Stąd wniosek, że w okresie czasu od daty zawarcia umowy o współpracy gospodarczej -29.10.2010 r. do dnia 26.12.2011 r., umowa wzajemna stron stosunku cywilnoprawnego, u pokrzywdzonego M. P. nie budziła większych zastrzeżeń. W tym czasie, bowiem M. P. nie utracił zaufania do oskarżonego M. L.. Mimo, iż M. L. swojego kontrahenta informował o przejściowych problemach finansowych kierowanej spółki (k.656, k.562). Pokrzywdzony M. P. w swoich zeznaniach przyznał, że był uspokajany przez swojego kontrahenta i informowany o przejściowych problemach finansowych firmy (...) (k.658). M. P. przyznał się w własnej relacji procesowej do odbycia osobistej rozmowy biznesowej z M. L. na terenie E. w 2011 r. (k.658-661). W toku, której oskarżony własne problemy finansowe uzasadniał mniejszą sprzedażą. Przy czym zdaniem pokrzywdzonego oskarżony wówczas własnych problemów finansowych nie uzasadniał wzrostem kosztów funkcjonowania firmy (...), a w tym wzrostem kosztów czynszu wynajmu. Dociekanie treści rozmów biznesowych prowadzonych przez M. L. z M. P. nie było konieczne, w kontekście treści dokumentów dostarczonych przez obrońcę oskarżonego po wniesieniu aktu oskarżenia (k.667-705). Rzeczony dokumenty bezspornie ujawniają podejmowane przez oskarżonego M. L. w 2011 r. inicjatywy w kierunku zmniejszenia wysokości czynszów za wynajmowane powierzchnie sklepowe z efektem negatywnym. Z kolei opinia biegłej z zakresu rachunkowości nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż w 2011 r. miał miejsce wzrost kursu Euro o 19% (k.803-841). Czynsz za wynajmowane przez spółkę (...) powierzchnie sklepowe ustalony był na podstawie aktualnego kursu EURO. Niestety powyższe okoliczności faktyczne w 2011 r. bez cienia wątpliwości spowodowały stosunkowy wzrost kosztów funkcjonowania spółki (...).

Z treści przedstawionej przez biegłą z zakresu rachunkowości (k.803-841, k.864-879, k.898-901) opinii jednoznacznie wynikają pozostałe negatywne wskaźniki ekonomiczne spółki (...) w postaci:

- **złej jakości dostaw towarów z C. i konieczności obniżek cen sprzedaży,**
- **konieczności spłaty zaciągniętych kredytów**
- **wzrostu konkurencyjności innych firm,**
- **zmian preferencji klientów oraz spadku popytu na towary z C..**

W efekcie wielość ujemnych zdarzeń ekonomicznych, które obciążęły spółkę (...), przy braku doświadczenia praktycznego oskarżonego w prowadzeniu działalności gospodarczej, skutkowało niedostosowaniem przedsiębiorstwa do zmian w 2011 r. oraz w roku następnym. W konsekwencji spółka (...) od początku 2012 r. stała się niewypłacalna, gdyż zaprzestała płatności wymagalnych zobowiązań nie tylko dla spółki (...) ale również dla pozostałych wierzycieli w liczbie 163 podmiotów. Przy czym spośród wierzycieli spółki (...), jedynie spółka (...) złożyła zawiadomienie o popełnionym przestępstwie z art. 286 §1 k.k., w sytuacji, gdy postępowanie egzekucyjne zostało umorzone (k.115).

W ocenie Sądu wnioski opinii biegłej z zakresu rachunkowości korelują z treścią wyjaśnień oskarżonego M. L. oraz zeznaniami świadków zatrudnionych w spółce (...) w osobach A. G., M. S. oraz J. Z.. Oskarżony oraz w/w świadkowie w przedstawionych relacjach procesowych ujawnili okoliczności z realizacji współpracy ekonomicznej spółek (...) oraz (...) w okresie od 2010 r. do 2012 r. w kontekście ujawnionych negatywnych wskaźników ekonomicznych, zaistniałych w 2011 r. oraz w 2012 r., destabilizujących sytuację finansową spółki (...).

Zwrócić należy uwagę, iż wyjaśnienia oskarżonego M. L. wraz z treścią relacji procesowych świadków zatrudnionych w firmie (...), generalnie korelują z treścią zeznań pokrzywdzonego M. P., na okoliczność nawiązania oraz przebiegu współpracy gospodarczej wyżej wymienionych podmiotów gospodarczych. Natomiast świadek M. P. obiektywnie nie mógł posiadać wiedzy szczegółowej odnośnie sytuacji finansowej spółki (...) w okresie czasu objętym postępowaniem, gdyż o szczegółach kondycji finansowej tejże spółki, nie był informowany ani przez oskarżonego ani przez pracowników spółki (...).

W 2011 r. w przekonaniu oskarżonego M. L. ujemne wskaźniki ekonomiczne ujawnione wówczas, miały tendencję przejściową. Oskarżony wówczas nie chciał utracić cennego kontrahenta w osobie spółki (...). Dlatego w 2011 r. pokrzywdzonego informował o przejściowych problemach (...) spółki (...), mając nadzieję, że uniknie postępowania upadłościowego. Niestety rzeczywistość okazała się odmienna, od oczekiwanej przez oskarżonego.

W ocenie Sądu opinia biegłej sądowej z zakresu rachunkowości i finansów – k.803-841, k.864-879, k.898-901, w oparciu o dostępne źródła dowodowe, przedstawia rzeczywisty stan (...) spółki (...) z okresu czasu objętego postępowaniem karnym. Przy czym rzeczona opinia spełnia wszystkie w sensie pozytywnym przesłanki, o jakich mowa w art. 201 k.p.k. Bowiem żadna ze stron w toku przewodu sądowego nie zdołała skutecznie zakwestionować wniosków tejże opinii.

Reasumując dotychczasowe rozważania stwierdzić należy, że przewód sądowy nie dostarczył argumentów, wskazujących na to, że oskarżony M. L. już w chwili zawierania umowy o współpracy gospodarczej w dniu 29.10.2010 r. ze spółką (...) miał zamiar oszukańczy. Okoliczności, jakie zostały przytoczone w akcie oskarżenia, a następnie poszerzone kolejnymi źródłami dowodowymi w toku przewodu sądowego, nie pozwalają jednoznacznie na wyciągnięcie takiego wniosku. Od daty zawarcia umowy -29.10.2010 r. przez ponad rok czasu, współpraca gospodarcza firmy (...), kierowanej przez oskarżonego M. L. ze spółką (...) kierowaną przez M. P. przebiegała bez zakłóceń.

Pokrzywdzony M. P., jakość przedmiotowej współpracy w powyższym okresie nawet ocenił na bardzo dobrą (k.658). Dopiero ujawnione w 2011 r. obiektywne ujemne wskaźniki ekonomiczne opisane na str. 3 uzasadnienia zdestabilizowały kondycję (...) spółki (...), która nie była w stanie regulować płatności własnych wymagalnych zobowiązań na rzecz wielu wierzycieli.

Późniejsze niewywiązywanie się z zobowiązania cywilnoprawnego, nawet świadome i celowe, o ile nie należy do zespołu okoliczności poszlakowych wskazujących na pierwotny zamiar oszukańczy sprawcy, nie może dawać podstawy do przypisania odpowiedzialności karnej za oszustwo.

Vide:

- **wyrok S.A. w Łodzi z dnia 05.11.2015 r. – II Aka 192/15 – LEX nr 1927565**

Sąd nie dostrzegł w sprawie żadnych okoliczności poszlakowych, wskazujących na pierwotny zamiar oszukańczy oskarżonego M. L..

Ponad roczna bardzo dobra współpraca firmy (...) ze spółką (...), ujawniała pewną orientację w możliwościach płatniczych firmy (...), kierowanej przez oskarżonego M. L.. Pokrzywdzony M. P. został poinformowany o przejściowych problemach finansowych firmy (...), ale kontynuował współpracę mimo pojawiających się trudności w ściąganiu należności.

Nie jest rolą Sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie ocenianie trafności decyzji podejmowanych przez podmioty gospodarcze i ustalanie, czy ich trudności były wynikiem zdarzeń losowych, uwarunkowań rynkowych.

W ocenie Sądu przewód sądowy nie zdołał ustalić, aby oskarżony M. L. w chwili zawarcia umowy o współpracy gospodarczej (29.10.2010 r.) ze spółką (...), miał zamiar niewiszczenia należności za dostarczoną galanterię skórzaną. Dlatego z powodu braku zaistnienia u tego oskarżonego strony podmiotowej występku z art. 286 §1 k.k., M. L. należało uniewinnić od stawianego zarzutu na podstawie art. 414 §1 k.p.k. w zw. z art. 17 §1 1 pkt 1 k.p.k.

W konsekwencji rozstrzygnięcia w pkt I sentencji wyroku kosztami procesu należało obciążyć Skarb Państwa w oparciu o przepis art. 632 pkt 2 k.p.k.